

ORIGINAL ARTICLE

A historical analysis of Satiric verses on the administrative history of Gondar Province (1974-1991)

Ebrahim Damtew¹

Abstract

Although orality and oral culture is predominant in the daily life of the people of Ethiopia, for long the historiography of the country has neglected it to comprehend the people's past. In response of this call, this study aimed at investigating certain aspects of the history of political and social grievances of the people as reflected in oral verses in Gondar province during (1974-1991). The study is descriptive in nature and employed satire for analysis. The poems were collected through various data collection methods. The main ones are interviews, primary and secondary document analysis. The findings from the poems adhere to leading political personalities in the province, their policies, approaches and the state itself. The dynamic relationship, public reaction to the state policies, grievances, inner feelings, expressions, unheard voices towards the revolution and the Derg were some among others. The continuity of poetic tradition is also reflected in the messages of the poems. The poems are generally shed light about public curiosity, critical observation of the revolutionary reforms and their implementations. For development to occur, it is imperative to involve everyone to participate genuinely in the affair of his / her locality and the country at large. In line with this, the earlier hopes in the revolution are eroded as the civil war with out clear national picture spread rampantly throughout the nation. The poems reflect the uneasy relation of the state and the wider public at least in Gondar province that ultimately brought about the down fall of the military government and continuity of crisis in the nation.

Keywords: Derg, Ethiopia, Gondar, opems, satire, social, revolutionary reforms

አጠቃላይ

በቃል ግጥም ታሪክን ባህልን ከትውልድ ወደ ትውልድ ማስተላለፍ በኢትዮጵያ የተለመደ ባህል ቢሆንም የታሪክ ጥናት ትኩረት ሲሆን ግን እምብዝም አልተሰተዋለም። ይህን ከግምት በማስገባት የዚህ ጥናት ዓላማ በጎንደር ክፍለ ሀገር የደርግ ሥርዓት ፖለቲካዊና ማህበራዊ ሁኔታዎችን በተመረጡ ምጻት ለበስ ቃል ግጥሞች ይዘት ተንትኖ ታሪካዊ እንደምታቸውን ማሳየት ነው። ቃል ግጥሞቹ በተለያዩ የመረጃ አሰባሰብ ዘዴ የተሰበሰቡ ናቸው። መረጃው የተሰበሰበው በዋናነት በቃል መጠይቅ ሲሆን የየመጀመሪያ ደረጃና የሁለተኛ ደረጃ የመረጃ ምንጮችን በመጨመር የመረጃ መደጋገፍ እንዲኖር ጥረት ተደርጓል። ገላጭ የአጠናን ዘዴን በዋናነት በመጠቀም ከተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች የተገኙትን መረጃዎች ለመተንተን ተሞክሯል። የቃል ግጥሞቹ ትንታኔ ትኩረቱ የሥርዓቱን ርዕዮተ ዓለም፣ የክፍለ ሀገሩን ክፍተኛ ባለሥልጣናት ከሰፊው ሕዝብ ጋር የነበራቸውን ግንኙነት በወፍ በረር ምን እንደሚመስል ያሳያል። በተጨማሪም በሥነ-ቃሎቹ ይዘት ላይ ማህበራዊ፣ ባህላዊና ኢኮኖሚያዊ ትንተና ለማቅረብ ተሞክሯል። በዚህም የሕዝቡን የላቀ ንቃተ ጎሊናና የመግለጽ ዐቅም ትልቅነት የሰላቅ ንግግር ታሪካዊ ቀጣይነትን ለመታዘብ ተችሏል። ባጠቃላይ የጥናቱ ፈትላ ነገር በደርግ ዘመን መንግሥት በጎንደር ክፍለ ሀገር የእንዲሁም በሀገሪቱ የነበረውን ፖለቲካዊ እና ማህበራዊ

1 Department of History and Heritage Management, College of Social Sciences and Humanities, University of Gondar, Email: damtewebrahim@gmail.com

This journal is licensed under a creative common Attribution-Noncommercial 4.0. It is accredited to the University of Gondar, College of Social Sciences and Humanities.

DOI: <https://dx.doi.org/10.4314/erjssh.v10i2.10>

ዘርፍ የመንግሥትና የሕዝብ መሥተጋብር ምሬት አቤቱታ ምን ይመስል እንደ ነበር በተመረጡ የቃል ግጥሞች የመረመረ ሲሆን ፣በዘመኑ የነበረው የሕዝቡ የኑሮ ሁኔታ ሁለንተናዊ ችግሮች በተጠቀሱት ቃልግጥሞች ይዘት ትንተና ላይ ታይቷል። ይህ ቅሬታ ከሌሎች ተመሳሳይ ችግሮች ጋር በመተባበር የደርግን መንግሥት እንዲወድቅ የበኩላቸውን እንደተወጡ ከቃል ግጥሞቹ ውስጠ መልዕክት መረዳት ይቻላል።

ቁልፍ ቃላት፤ ጎንደር ፣ ምጽትለበስ ቃል ግጥም፣ ፖለቲካዊ፣ ማኅበራዊ፣ ደርግ አብዮት

1. መግቢያ

በክፍል አህጉራችን አፍሪካም ሆነ በሀገራችን ኢትዮጵያ በስነቃል ታሪክና ባህልን ከትውልድ ትውልድ ማስተላለፍ የተለመደ ነው። በዚህም ይሆናል በእድሜ የገፋ ሽማግሌች ሲያልፍ ትልቅ የእውቀት ተቋም እንደጠፋ የሚቆጠረው (Vansina, 1981)። ከዚህም የተነሳ የአፍሪካ አህጉር በርካታ የተጻፉና ያልተጻፉ የባህልና የታሪክ ቅርጾች አሏት (ፈቃደ፣ 199፤ደበበ ፣1983፤ ማኅተመሥላሴ፣ 2007 ዓ.ም)። ለምሳሌ፣ ቃላዊ ኪነ ቃልን ብንወስድ በተለምዶ “አልተማረም” የሚባለውን የኅብረተሰብ ክፍል ለሃቅነት የምንታዘብበት ትልቅ የዕውቀት ሀብት ሆኖ እናገኘዋለን። የዘመናዊ ትምህርትን በተመለከተ የተጠኑ ጥናቶች እንደሚያመለክቱት የሰው ልጅ አእምሮ ለሚያደርገው ፍልስፍና ለጥበብ መራቀቅ ዐይን ጥላ ክፋች የሆነው መፍትሔ ማንበብና መጻፍ እንደሆነ በርግጠኝነት ትንታኔ ይሰጣሉ (ሁሉም ይማር፣1955፣ ዓ.ም)። ሆኖም እንደ ኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ከሆነ ሕዝቡ በጽሕፈትም፣ በንባብም ሆነ በቃል ጥበብ ይራቀቃል ፤ይፈላስፋል። በተለይ ብዙኃኑ በስነቃል ታሪኩን፣ ባህሉን፣ ሃይማኖቱን፣ ልማዱን ከትውልድ ትውልድ ያስተላልፍበታል። ኃዘን፣ ደስታ፣ ምኞት፣ ፍቅር፣ ድል፣ ሽንፈት፣ ድጋፍ፣ ተቃውሞ ባጠቃላይ የሕይወት ውጣውረድ ይገልጻል (ታደላ ፣2014)። በዚህ አጭር ጥናታዊ ጽሑፍ ትኩረት የተሰጠውም ይህንን የሀገር ልማድ፤ የማኅበረሰቡ ርእዮት መገለጫ ስለሆነው የቃል ግጥሞችን ይዘት መተንተን ይመለከታል። ጥበቡም ትኩረት የሚያሻውና ድሮ ብቻ ተከውኖ የቀረ ሳይሆን የትውልድ ቅብብሎሽን የሚያሳየን ነው። ሆኖም ባገባቡ የተጠናና የተሰነደ አይመስልም (ፈቃደ፣2004)። የኅብረተሰቡን አዎንታዊ ስሜትና ተግባራዊ የምናገኘው ከዚህ ጥበብ ነው። አድርባይነትና ወገንተኝነት ስለማይታይበት አስተማሪነቱ ትልቅ መሆኑን በርካታ የመስኩ ምሁራን ይስማማሉ (ዘሪሁን፣2002፤ፈቃደ፣1994 ; እና ፈቃደ፣1993)። ጥናቱም ይህን ሐሳብ መሠረት በማድረግ የበኩሉን ለማበርከት ሞክሯል። ይህ ምርምር ምጽት ለበስ ግጥም ትንተና ላይ ያተኮረበት ዋናው ምክንያት ለኢትዮጵያ ሕዝብ ከላይ አስከ ታች “ከሊቅ እስከ ደቂቅ” ባህልንና ታሪክን ሚሰጥር ባለው ዘዬ መማግሪያ በመሆኑ ነው (እማሆይ ራዱ መረጃ ሰጪ ቦታ ጎንደር ቀን 3/3/2005ዓ.ም፤ ወርቁ ገሰሰ 5/6/2005/ዓ.ም ፤ዝናቡ ወ/ሰላሴ 2/3/2007 ዓ.ም፤ ማኅተመሰላሴ፣2007)። በተለይ በአፋኝ ሥርዓቶች በግልጽ መናገር የሚያመጣው መዘዝ ከባድ በመሆኑ ብዙውን ጊዜ ኅብረተሰቡ በውስጠ ትርጉም መናገሩን ስለሚመረጥ የደርግን ሥርዓት በዚህ ጥበብ ማየቱን ጥናቱ መርጧል። ከኅብረተሰቡ ለመማር እውነተኛው መንገድ ይኸው በመሆኑም ጭምር ነው። እንደልማድ ሆኖ አነጋጋሪና ምስጢራዊ ትርጉም ያላቸውን ሥነ ቃሎች በመቀመር ስለ ማኅበረሰቡ ፖለቲካዊ፣ ባህላዊና ኢኮኖሚዊ ጉዳዮች ትዝብትን መግለጽ ብልጎነትን፣ ዕውቀትንና አስተዋይነትን ስለሚያሳይ በኢትዮጵያ ሕዝብ ዘንድ ትልቅ ክብር የሚሰጠው ተግባር ነው። ከዚህ ጋር ተያይዞ ጌታቸው ኃይሌ “... ሕዝባችን የሆነውን በቀጥታ ከመናገር ቁጥብ ነው። በቅኔ ደረጃ ሳይቀር በኅብር መናገር ይመርጣል፤ ይደነቃልም። ... አባቶቻችንን በዕውቀት ያበሰለው ትምህርት ቅኔ ... ዜማ ... የመሳሰሉት ናቸው። ” በማለት ለዘርፉ ትኩረት እንደሚገባ ይጠቁማሉ (አክሊሉ፣2017:3-5)። በተጨማሪም ማኅተመሥላሴ በበኩላቸው፣ “... የኢትዮጵያ ሕዝብ የተፈጥሮ ችሎታ የምለው ምሳሌውን፣ አማርኛ ቅኔውን፣ተረቱን ፣ባልቱን፣ እንቅስቃሴን፣ ሽላላውን፣ ፋክራውን ተጠየቅ ልጠየቅ የሚባለውን ጥያቄና መልሱን፣ በላ ለበላሃ የሚባለውን ውርዱን፣ ዘፈኑን፣ ለቅሶውን ይህንና ይህንን የመሰለውን ሁሉ ነው።” (ማኅተመሥላሴ፣2007:11) በማለት ተስፋፋቶ መጠናት እንዳለበትም በአንክሮ አስገንዝቦታል። አያይዘውም ቅኔ ውስጠ ትርጉም ባላቸው አጫጭር እና በተመረጡ ቃላት ልዩ ልዩ መልእክት ያላቸውን ሀሳቦች ጠቀላል አድርጎ ለተደራሲያን መግለጽ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የተለየ ችሎታውና ስጦታው መሆኑን ይገልጻሉ። ከዚህ ጋር ተያይዞ ጸጋዬ (1999፣

ዓ.ም፡13-14) የሰነድ ግጥም ወይም ቅኔን ሳቢነትና የመግለጫ አቅም ታላቅነት ሲያስረዳ " ... ሥነ ግጥም ... ጎሊናን በጎሊና የመፈተን አቅም ያላት ስትሆን፣ አንዳንዴም ከብቸኝነት ሕልውናችን ውስጥ ብቻ የምትደመጥ ሙዚቃዊ ፊደል ናትና የኑሮን ውትብትብ ጠልቀን ሠርሥረን ገብተን አገኘን የምንለውን ፍሬ ሃሳብ መንጥቀን እምናወጣባት ናት" በማለት ያስረዳናል።

በተመሳሳይ ዜና ማርቆስ (2012:1) "ቅኔያዊ ጨዋታ ..." በተሰኘ መጻሕፍቱ፣ የሀገራችን ሕዝብ በርካታ የቃል ጥበብ ሀብት ባለቤት መሆኑን ገልጸው፣ በዚህ የቃል ጥበብ የመመራመር፣ የመራቀቅ፣ የማመስጠርና የመፈለሰፍ ሥራ እንደሚሠራበትና በተለያዩ አውዶች ላይ የዕውቀትና ክህሎት ማዕድ ማበልጸጊያ ሆኖ የኖረ እንደሆነ ያብራራል። ስለሆነም ይህ ጥበብ ትኩረት የሚሻው መሆኑን አበክረው ይገልጻሉ፡ ፡ ጎራይ (2001 ዓ.ም፡1) በበኩላቸው የሠምና ወርቅ ግጥም እንዲሁም የኅብር ቅኔ ቋጠሮ በኢትዮጵያ ባህልና ፍልስፍና የተለመደ ሲሆን ታሪኩም ረጅም መሆኑን ጠቁመዋል። አልተማረም የሚባለው ሕዝብ ከላይ በተጠቀሱት የተለያዩ አውዶች ላይ እጥር ምጥን ባሉ ቃላት ቀምሮ በግጥም ስሜቱን መግለጽ የሚያስችል የረቀቀ ባህል እንዳለው ያብራራል። ከዚህ በተጨማሪ የቅኔ ባህል በሀገራችን ቀደምት እንደሆነ፣ብሎም በቃል የሚተላለፈው የሀገራችን ሚስጥራዊ የግጥም ልማድ በምርምርና ጥናት የተወለደ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ የሁለንተናችን ምንጭ መሆኑ ታውቆ ትውልዱ ትኩረት ሊሰጠው እንደሚገባ (መጋቤ ሚስጢር ጥዑመልሳን፣2011 ዓ.ም፡I - III) ያብራራል።

ከላይ እንደተገለጸው በሀገራችን የቃል ግጥም የተለያዩ መልዕክትን ሳቢና አመራማሪ በሆነ መልኩ በቃል ለታዳሚ የሚያስተላልፍ ጥበብ ነው፡ ፡ ምጽታዊ አገላለጽ በጽሑፍም ሆነ በሥነ ቃል ውስጥ ከሚታዩት የሰው ልጅ ኪነጥበባት አንዱ ሲሆን፣ ባብዛኛው መልዕክቱን የሚያስተላልፈው ከሌላው የሥነ ቃል ዓይነት ረቀቅና ሚስጢራዊ በሆነ ውስጠ ታዋቂ መልዕክት አዘል ትርጉም ወይም በተቃራኒው መሆኑን መረጃዎች ያስረዳሉ (ታደለ፣ 2014፣Frienberg, 1967፣ዘረሁን፣ 2002 እና ላእከማሪያም ፣2011 ዓ.ም)። የዚህ ሂደት ዓላማ በአንድ ሥርዓት ወይም ማኅበረሰብ ክፍል ውስጥ እርምትና መሻሻልን ማየትና ማሳየት ነው። አደጋ ውስጥ የወደቁ መልካም እሴቶችም እንዳይጠፉ አዎንታዊ ትችት በመስጠት ለሁለንተናዊ የማኅበረሰብ እድገት የሚተጋ እንደሆነ መታዘብ ይቻላል። (ዘረሁን ፣2002)።

ቅኔዎች /ሥነቃሎች/ ስለቃዊ ንግግሮች ሲመረመሩ ለተቸገሩ እና ለተሰላጩ ትዕግሥትን፣ ለተመቻቸው መጠንን፣ ወደፊት ለቀደሙ ወደኋላ የመቅረት፣ ወደኋላ ለቀሩት ወደፊት የመቅደም እድልን የሚያሰሙ በሚሰጥር የበለፀጉ መማሪያም ማስተማሪያም ናቸው (ማኅተመሥላሴ፣ 2007፣ ታደለ፣ 2014፣ ካላሁን፣ ፳፻፲፯)። የጎንደር ክፍለ ሀገርም በርዕስ ጉዳዮችን ላይ እጅጉን የበለፀገ ነው።

በዚህ መነሻነትም ቀጥሎን የምናያቸው ሥነቃሎች ይህን ንድፈሐሳባዊ አስተሳሰብ በተግባር የሚያሳዩ ናቸው ብሎ አጥኝው ያምናል። ጥናቱ በጊዜ ሽፋንም ሆነ በቦታ፣ እንዲሁም በይዘት ሳይቀር ውሳኔነት አለው። ለትንታኔ የቀረቡትም ቃል ግጥሞች እንደ ጎንደር ክፍለ ሀገር (አካባቢያዊ ይዘት) ያላቸው ሲሆን፣ አንዳንዴ እንደ ሀገርም ሊቃኙ የሚችሉ ናቸው። ለምሳሌ፤ ሦስት ታላላቅ አብዮታዊ መሪዎችንና ፖለቲካዊ አስተዳደራቸው ላይ ያተኮሩ የሥነቃል ይዘቶች ተደብዋል። ሁለቱ የጎንደር ክፍለ ሀገርን ሲወክሉ ቀሪው እንደ ሀገር መሪ የሚታዩ ናቸው። በተጨማሪም አብረው ሊዳሰሱ የሚችሉ ተያያዥነት ያላቸው ጉዳዮች ቢኖሩም በጥናቱ ይዘትና መረጃ ውስንነት የተነሳ በዘመኑ ፖለቲካዊና ማኅበራዊ ጉዳዮች ላይ ብቻ በመመርኮዝ በጭብጣቸው መሠረት ለማየት ተሞክሯል።

2.የጥናቱ ዓላማ

የጥናቱ ዓላማ በደርግ ዘመን መንግሥት 1966- 1983 ዓ.ም. የጎንደርን ክፍለ ሀገር ፖለቲካዊና ማኅበራዊ ሁኔታዎች ምን ይመስሉ እንደነበር የክፍለ ሀገሩ ሕዝብ የታዘበውን በምጽት ለበስ ቃልግጥሞች ይዘት ተንትኖ ታሪካዊ እንደምታቸውን ማሳየት ነው።

ዲያቢሎስና ሊቃውንት አርዮስን እያረመ አዲሲቷን ኢትዮጵያ እያስቀደመ በመምጣቱ የነበረው ጨለማ ተገፎ የብርሃን ጭላንጭል ብልጭ አለ። ኢብዮታችን በደማችን ምርታችን በማረሻችን። የጻድቃንና የኅጣን ማጣሪያ ወንፊት ዐብይ የሆኑትን እንክርዳዶች መለየት ያስፈልጋል... (ጎ/ክ/ ፊይል ቁጥር 23/ ፣ ጎንደር 1970 ዓ.ም)።

ይህም እውን የሚሆነው “ኢብዮተኞች” ማለት፤ ደርጎች “ኢብዮታዊ እርምጃ”፣ “ኢብዮታዊ መፍትሔ”፣ “ኢብዮቱን ለማዳን ኢብዮቱን ማፋፋም”፣ “መመሪያችን ማርክሲዝም ስለሆነ እናሸንፋለን!” የሚባሉትን መፈክሮች መፈጸም ሲቻል ነው የሚል እሳቤ ነበራቸው (ዝነኮማሁ፤አቶ ወርቁ ገሰስና መሐመድ አሊ)። በሌላ በኩል የማርክሲስቶች ኅብረት በሥራ ይተርጎም እየተባለ ግራ የተጋባ የእልቂት ዘመን እንደነበር መረጃዎች ይጠቁማሉ። ከላይ በተደጋጋሚ እንደተባለው ተማሪዎቹም ማርክሲስት ነን ሲሉ ደርግም እንዲሁ ይላል። ለምን ኅብረት መፍጠር አቃታቸው? ከዚህ ጋር ተያይዞ፣ ሥነቃላት በሐሳብ ልዩነታቸው ምክንያት “በኢብዮት” ስም በቀይሽብርና በነጭ ሽብር በተቃራኒ ቆመው የጠፉትን ወገኖችንና አጠቃላይ ኢሰብዓዊ እርምጃዎችን ለማሰራዳት ሕዝቡ የተጠቀመበት ድምፅ ይመስላል። አንዳንድ የቃል መረጃ ሰጪዎች የሽብር ዋና ዓላማ ያንዱን ወገን ተፈሪነት ለማጥፋትና አንባገንና ሥርዓትን ከመገንባት አንጻር የሚታይ ነው ይላሉ (መረጃ ሰጪ፣ ዘለለም፣ መስፍን፣ 2007ዓ.ም.)። በእነዚህ ስንኞቶችም በአጠቃላይ በሥርዓቱና በግለሰቦቹ ላይ የነበረውን ኢፍትሐዊነት፣ አምባገነናዊነትና ጭካኔን “ከወለዱ አይቀር” እያለ ተሸጧቸዋል። ሕዝቡ ውስጥ የኖሩት የጥበብ ሰዎች የኅብረተሰቡን ምሬትና አቤቱታ ለሀገር በዚህ መልኩ አሳውቀዋል። ስለዘመኑ ክፉትና ጭካኔ አንድ “የታሪክ” ዐዋቂ የሰውነትና ያዩትን በቀልድ መልክ እንደሚከተለው ነገረውኛል። አንድ ሰማቸው ያልተገለፀ በኢሕአፓ የተጠረጠሩ ግለሰብ የወቅቱን መፈክር “ኢብዮቱ ግቡን ይመታል” እንዲሉ ተጠይቀው “ኢብዮቱ ግቡን ይመታል” በማለት ፈንታ ጠያቂዎቻቸውን የበለጠ ያስደሰቱ በማስመሰል “ይጠበቀው!!” /በጣም ይመታው/ በማለት መለሱ (መረጃ ሰጪ፣ እሸቱ አብዱረሀማን፣ 2007ዓ.ም፤ አሰበ ነጋሽ)። በሌላ በኩል ደግሞ “ኢብዮታችን ለሐቀኞች ቦሩ ክፍት ነው” ተብሎ ሲነገራቸው “እኛም ዘለን ጥልቅ” በማለት አፈናው ምን ያክል የክፉ እንደነበር ለማሳየት ሞክረዋል። በስተመጨረሻም “ኢሕአፓና ኢደዩ ይወድማል!” ሲባል “ለኛም አላህ አለን” በማለት ሥርዓቱን እንደሚቃወሙ ውስጥ ውስጡን አሸጧቸዋል። በሌላ በኩል አንድ ሸህ በጎንደር ከተማ ውስጥ የነበረውን የቀይሽብርና ነጭ ሽብር ጦርነት በማስመልከት የመንግሥት የጸጥታ ኅይሎች ችግሩን መፍታት ስለተሳናቸው “እናንተ የመጣችሁት እውነትም ልታረጋጉ ነው” ነገር ግን መንግሥት የሚዳኘው “በቃሉ ነው! በማለት የቀድሞ የሕዝብ ሥነምግባር እየጠፋ በጠመንጃ መገዛት በዛ ለማለት በነገር ጎሽም አድርገው እንዳለፉ ከጥናቱ ተሳታፊዎች ገለጻ መረዳት ይቻላል (መረጃ ሰጪ፣ እሸቱ አብዱረሀማን፣ 2007)።

2. በደባርቅ ገብረሕይወት በዳባት አጥናፉ በጎንደር መላኩ፣ አገሩን አቀኑት እየተላላኩ።

ይህንን በቁጥር 2 ላይ የተመለከተውን ግጥም ገጥመዋል የተባሉት ግለሰብ ተጠርተው በጥርጣሬ እንዲጠየቁና “ኢብዮታዊ እርምጃ” ለወስድባቸው ሲል፣ ግለሰቡ፣ “ጌታዬ እኔ፤ በደባርቅ ገብረሕይወት በዳባት አጥናፉ በጎንደር መላኩ፣ አገሩን አቀኑት እየተላላኩ” ነው ያልኩ ምን ችግር ተገኘብኝ ለውጡን ይኸው የምናየው ነው ሀገር ልታለሙ ኢትዮጵያን ልታስቀድሙ ድህውን ወገን ከበዝባዦች ነጻ ልታውጡት ትምህርት ሥልጣኔ ልታመጡ መስሎኝ የምትለፉ? ብለው በማስተባበላቸው ሙሉ ልብስ ተሸልመው ወደ ሀገራቸው ወገራ (ገደብጌ) አካባቢ መመለሳቸውን በጊዜው የነበሩ የቃል መረጃ ሰጪዎች ይናገራሉ (የቃል መረጃ ሰጪ አሰበ ነጋሽ፣ ዘገቤ መካካን፣ 2006 ዓ.ም)። ገጣሚውም ገደብጌ ከደረሱ በኋላ “ልብሱን ማን አለበሰም?” ሲባሉ “ምቀኛዬ” በማለት በነገረ ሠራው ላይ አሸጧቸዋል። በግጥምም ለመግለጽ የተፈለገው ግለሰቦቹ የዘመኑ አምባገነናዊ ሥርዓት መገለጫ መሆናቸውን ነው። ይሁን እንጂ እዚህ ላይ አንዳንድ በጉዳዩ ላይ ያነጋገርኳቸው ቃል አቀባዮች እንደሚሉት በግራና ቀኝ ተሰልፈው የነበሩት ወገኖች የሀገራቸውን የረጅም ጊዜ ታሪክና መልካም እሴት ሳያጤኑ ስሕተት ሠርተዋል በማለት

ይናገራሉ (እጣሆይ ራድ ብዙነህ፣ ወ/ሮ የካባ መኮንን፣ አቶ መስፍን ኃለሥላሴ፣ አሰበ ነጋሽ)። ወታደራዊ ሥርዓቱ ካሳሰሩ ችግር ቢኖርበትም ለተፈጠረው የሀገር መመስቀል ሁሉንም ወገኖች የያዛቸው የዘመኑ “ሉላዊው” የሥርነቀል ርዕዮተኛ ዓለም ወረርሽኝን መጠየቅ አለመቻላቸው ትልቁን ቦታ እንደሚይዝ ከትንታኔው መረዳት ይቻላል። በመጠፋፋቱ ሂደት ጎንደር ከተማ ግንባር ቀደም ልትሆን እንደምትችል እሚያወሱ በርከት ያሉ መረጃ ሰጪዎች አጥኝውን አጋጥመውታል። በቀዳሚነት ትጠቀስ ከተባለ እንኳን አዲስ አበባ ብቻ ልትሆን እንደምትችል ይነገራል (መኳንንት አደም፣ አጋፋሪ አበበ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 4/3/2006 ዓ.ም. ፤ እጣሆይ ራድ ብዙነህ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 21/2/2005 ዓ.ም.)። ይህን ሁኔታ ሕዝቡ በተቃራኒ “አለጣችሁ’ ’ ወይም “አቀናችሁ’ ’ /መልካም ሥራ ሠራችሁ/ በማለት የዘመኑን ሁኔታ በተገለበጠሽ ይጠቁማሉ።

3. ላሚቱም ታሰበች ግሬራ ግሬራ³ በራው ሻኛ አወጣ፤

ገብረሕይወት የሚባል ድንቅ እረኛ አግኝታ።

በቁጥር 3 ላይ የተጠቀሰው ግጥም የሻለቃ ገብረሕይወትን የሰሜን አውራጃ አስተዳዳሪና የጎንደር ክፍለሀገር የጦር ኃይል አዛዥ የነበሩ ሲሆን ይህ ግጥም የሳቸውን አስተዳደር ይመለከታል። ሻለቃው በራ ሻኛ የሚያወጣው፣ ላም በግሬራ ሙሉ የምትታለበው የመስኩ ሣር፣ ውኃው፣ ድርቆሹ፣ ገለባውና ጭዳ ሲመቻቸው መሆኑ አያጠያይቅም። የተጠቀሱትን ግብዓቶች የሚያቀርብ ታታሪ ጠባቂም ያሰፈልጋቸዋል፤ “የከብት አገሩ ባለቤቱ፣ የሰው አገሩ ምግባሩ” እንደሚባለው ማለት ነው። ይህ ሲሆን ምርት ይጨምራል፤ እንሰሳቶቹም ደስተኞችና ጤናማ ይሆናሉ። ኑሮው የተመቸው በራ ሻኛማ፣ እንዲሁም ላሚ ወተታሚ (ግታም) ተብለው የተመሰሉት በመቶ አለቃ ገብረሕይወት የሚተዳድረው ሕዝብ ነበር። ለምሳሌ፤ ወገራ፣ ጭልጋና ሌሎቹም የቀድሞ ጎንደር ክፍለሀገር አካባቢ ሕዝብ የሚያጠቃልል ሲሆን፣ የሺ አለቃው አስተዳደር እንደ “ድንቅ እረኛ” ተወስዶ በተገለበጠሽ ሕዝቡን የተረጋጋና የፈንጠዘያ ሕይወት ውስጥ እንዳኖረው በማስመሰል የአስተዳዳሪው ዘመን በደርግ ወታደራዊ መንግሥት ከታዩት ፈላጭ ቆራጭ፣ ማን አለብኝ ከሚሉት ወታደሮች በግንባር ቀደም የሚጠቀስ ሰው መሆኑን ለመዘከር የተገጠመ እንደሆነ ከቃል አቀባዮች ትንተና መረዳት ይቻላል (መረጃ ሰጪ፣ ወርቁ ገሠሠ፣ ከማል ሙስጠፋ)። በተጨማሪ የሻለቃው ዘመን የተጣለ የሚታረቅበት፣ የተጎዳ የሚካሰበት፣ ይቅር ለእግዚአብሔር የሚባባልበት ሥነሥርዓትና ምኞት ለሕዝብ የነበረበት እያስመሰለ ዘመኑ የፍርሃትና የሽብር ጊዜ ሰው የራሱን ጥላ እንኳን ለማመን የማይችልበት ዘመን መሆኑን ለመግለጽ የተቋጠረ ግጥም መሆኑን መረጃ አቀባዮች ያሰረዳሉ። ሻለቃ ገብረሕይወት ከክፍለ ሀገሩ አስተዳዳሪ ሻለቃ መላኩ የበለጠ የሚወገዝ የደርግ ከፍተኛ አመራር እንደነበረ መረዳት ይቻላል (አበበ አየለ ፣ይርጋ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 4/3/2006ዓ.ም. ፣ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 21/2/2005 ዓ.ም)። ሕዝቡም ከአብራህ የወጡትን ልጆች ሳይወድ በግድ ዐይኑ እያየ ያለፍርድ ሲገደሉበት እንደነበር ያመለክታል (ዝነከማሁ)። እዚህ ላይ የዳዋ ም/ወረዳ አስተዳደር አካባቢ ሕዝብ 1974 መንግሥት ፀረ አቢዮተኛች ከሚላቸው ኢሕአፓና ኢድዩ ለማሰስ በሚል ሽፋን በወቅቱ የጎንደር ክፍለ ሀገር የበላይ የፀጥታ ተቆጣጣሪ ኮሚሳሪዎች በነበረው ሻለቃ ገብረ ሕይወት ገብረእግዛብሔር ሥምሪት ሰጪነት በተካሄደው አሰሳ የመንግሥት ወታደርና የአካባቢ ሚኒሻ በአካባቢው ሕዝብ ላይ ያደረሰው ግፍና በደል በአቤቱታ አቅራቢዎቹ አንደበት “... ከሁለት ያጣ ጎመን ሆነን ተዘረፍን ተንገላታን...” የአዝመራ ወቅት አለፈብን አቤቱታችንን ሰሚ አጥተን...” በማለት ይገልጻል። በአውራጃ ደረጃ ሰሚ አጥተው ወደ ክፍለ ሀገርና ዋና አስተዳዳሪ የጻፉት የአቤቱታ ማመልከቻ ሁኔታውን ምን ያክል ለገበሬው አስቸጋሪ እንደነበር ይነግረናል።የዳዋ ም/አስተዳደር ሥር የሚኖረው ሕዝብ የአቤቱታ ደብዳቤ ለጎንደር ክፍለሀገር አስተዳደር ጽ/ቤት ቀን 10/4/1974 ዓ.ም፤ በተጨማሪ ፣ ሻለቃ ገብረሕይወት ገብረ እግዚአብሔር የጎንደር ክፍለ ሀገር ወታደራዊ ኮሚሳር ለ ብ/ጀነራል ስዩም መኮንን የማእከላዊ ኮሚቴ አባልና የወታደራዊ ኮሚሳሪዎች ዋና ኃላፊ የተጻፈ ደብዳቤ፣ ቁጥር ፣ወኮ 24ዘጠ/363 ቀን 6/4/1976 ዓ.ምን መመልከት ይቻላል።

3 በጎንደር ግሬራ ማለት የወተት ማለቢያ ዙሪያውን የተቀመጠ ቅል ሲሆን፣ በሽዋና ወሎ ጭጭ ወይም አኮሌ አካሌ ይባላል።

4. እናንተ ጎንደራዎች ሰው ጥሩ እባካችሁ፤

አንድ መላኩነው ያሳለፈላችሁ።

5. ወጪ ወራጅ ከማየት ቆሞ ከመንገድ፤

እንደመላዕክ ነው መሄድ መራመድ (አበበ አየለ)።

የአንድ መንግሥት ሥርዓት አጠቃላይ ሁኔታ በመሪዎች ተግባር ላይ ይመሰላል። የሻለቃ መላኩም ዘመን ከጊዜው ጋር የሚታይ ነው። ሻለቃ መላኩ ተወላጅነታቸው እና እድገታቸው በጎንደር ክፍለሀገር በደብረታበር አውራጃ ፋርጣ ወረዳ ሲሆን፣ ኢትዮጵያን ለመምራት ከተሰበሰቡት መቶ ሃያ የደርግ አባላት ዝርዝር ውስጥ ስማቸው ተጽፎ ይገኛል። የተመረጡትም ከምድር ጦር ሁለተኛ ብርጌድ እንደሆነ ይነገራል። ረጅም የሚባል ጊዜ በጎንደር ክፍለ ሀገር በአስተዳዳሪነት ሰርተዋል። እንደሚታወቀው ዘመኑም ብዙ ውጣ ውረዶች የበዙበት ወንድም ወንድሙን የሚያጠፋበት “ጎብረተሰባዊነት” የተሰኘ ያስተዳደር ዘመን ነበር (ፈንታሁን፣ 2006 ዓ.ም)። ሻለቃ መላኩ የጎንደር ሰው ከመሆናቸው አንጻር “በጎንደራው” ባህልና ወግ ልማድ ተቀርጾ ያደጉ ከመሆናቸው አኳያ ፈሪሃ እግዚአብሔር፣ ትሕትና፣ ርኅሩኄ፣ እውነተኛና ሐቀኛ፣ ጀግና ሽማግሌ አክባሪ ለሕዝብ አዛኝና የሕዝብ ፍቅር የነበራቸው፣ እንዲሁም ሲጣሉና ሲቀጡ ምክንያታዊ እንደነበሩ የሚመስል በስንኙ መልእክትና ቃላት ላይ ይስተዋላል። ነገር ግን ሕዝቡ ተማሮ በሽሙዋ የሥርዓቱ አስተምህሮ ሻለቃ መላኩን ምን ያክል ካደጉበት ባህል ታሪክ ልማድ እንዳወጣቸው ማዘኑን በቃል ግጥሙ ዙሪያ ያነጋገርኳቸው ግለሰቦች አስረድተውኛል (ሽመልሰ ደምለው፣ ዋናው ዘዋለ፣ የኔታ ተሾመ)። ሻለቃ መላኩን “አንድ መላኩ ነው” እያለ ከመላእክት ጋር በመመስል በተቃራኒው “አብዮት ልጂን ትበላለኝ”፣ “ከሁሉም በሬት አብዮቱ!” የሚለው የተቀዳ ፍልስፍና ምን ያክል እንደተፈታተናቸው ለማሳየት ይሞክራል። አንዳንዶቹ በመላኩ ጊዜ ከሰባት ልጆቹ አንዱ ተርፎ አሜሪካ ሀገር በመሰደዱ አሁን አሳለፈልኝ የሚል ሽሙዋም አላቸው። በተለይ በሻለቃ መላኩ ዘመን ከ1969 ዓ.ም. ጀምሮ መብረት የተሰኘ ኮሚቴ በማቋቋም በክፍለ ሀገሩ የቀይሽብር ዘመቻ እንዲፋፋም ተደርጓል። ነገር ግን ነጭ ሽብር በማለት መጀመሪያ መጠፋፋቱን የጀመሩት ኢሕአፓዎች መሆናቸውን መገንዘብ ያሻል (ዝነከማሁ፣ Gebru, 2016)። ሆኖም ያብዮቱ ሞገድ መልካሙን ከመጥፎ የማይለይ ሆኖ እንጂ ሻለቃው አዛኝ፣ ትሑት፣ አዳማጭ፣ የማያዳሉ፣ ጀግና ወዳድ፣ የሌባ መድኃኒት፣ ሥራወዳድ፣ ሰው አክባሪ፣ ለጋስ፣ ቆራጥና የመፍተሄ ሰውም ነበሩ የሚሉ ሰውችም አጋጥመውኛል። ለምሳሌ፣ ወ/ሮ አቡኔ ሰርታው የተባሉ የጎንደር ነዋሪ እንደሚሉት “በኢሕአፓ አባልነት ተጠርጥራችኋል ተብለን አዳራሽ ውስጥ ገብተን ሰው ሁሉ ፈርቶ እኔንም ሰው በሹከሹከታ እንዳትናገረ እየተባልኩ ተናገርሁ። “መላኩ ተፈራ የጊዜ ታናሽ ወንድም፣ የዛሬን ይማሩን ከእንግህ አይለምድም” ብዬ ተናገርኩ። በዚሁ ንግግር ስትፈለጉ ትመጣለችሁ ተብለን ተለቀቅን። ተደሰትን። በዛው ከኔምጋር ተዋውቀን ባለቤቴ የልጅ አባት ወታደር ስለነበር ተጠፋፍተን ስለነበር አፈላልገው ተቆራጭ ተደረገልኝ በማለት ተናግረዋል። ልጅ ሳሉ በትምህርታቸው ጎበዝ ነበሩ ተጃንሆይ ተቆራጭ እየተደረገ ከሚማሩ ልዩ ተማሪዎች ውስጥም ነበሩ። ሽህ ኢብራሂም የተሰኙ የጎንደር ነዋሪም ሁለት ጊዜ ቆርቻ / ተደብድቤያለሁ ይሕም የሆነው ከመሰል የክርስትና እምነት አባቶች ጋር በጋራ ምን እናድርግ ብለን ተመክከረን ሕዝብ አይለቅ በመለታችን የተነሳ ነበር ይላሉ። ነገር ግን ድብደባው የላይ ላይ ከገላ ላይ የሚቀር ነበር። የኢትዮጵያ እሴት አደጋውስጥ የገባ ቢመስልም አልጠፋምና ስንውጣ ስለአንድነታችን ስለወንድማማችነት ስለአብርቦታችን ነበር የሚወራው። ከዚህ ጋር በተያያዘ ብዙ ጊዜ የማይነሳው ነገር ሻለቃ መላኩ ሥራ ወዳድ እውነትን ደፍሮ ለተናገረ የሚምሩ የሚሸልሙም ነበሩ በማለት ምስክርነት ይሰጣሉ። ወህኒ ቤት ተጠርጥረው ገብተው በቤቱ ባሳዩት የሥራ ተነሻሻሽነትና አርአያነት ከሞት የተረፉና በሰላም ከሥር ቤት ወጥተው የግል ሕይወታቸውን የኖሩም እንደ ነበሩ ይናገራሉ።

በ 4 ቁጥር የተመለከተው ግጥም ላይ የሚታየው ጭብጥ ሻለቃ መላኩን በማጋንን “ከመላእክት” ጋር ተነጻጽረው አንድ መላኩ

ነው በማለት ተሸጧል። ቅዱሳን መላእክት እንደሰየው “የሚፈራበት” እና የያንዳንዱ ሰው እስትንፋስ በእርሳቸው በጎ ፈቃድ ሥር መሆኑንና በክፍተኛ ልዕልና ተሰለው ሕዝቡ በርሳቸውና በሥርዓታቸው ተጽዕኖ ሥር እንደነበር የሚያሳዩን እንደሆነ መታዘብ ይቻላል። ከዚህ ጋር ተያይዞ አባ እንድረደስ ሊቀ ጳጳስ ዘጎንደር የሻለቃ መላኩ ዘመን በጸሎት መልክ “ከቀሳፊ መልእክት ይሰውረን” በማለት ገልጸውታል። በጉዳዩም ተጠይቀው “ሰው ከመቼ ወዲህ መልእክት ይሆናል?” ሻለቃ መላኩ ሰው መሆኑን ነው የማውቀው። እኔ ያልኩት “አምላኬ በጎ ዘመን አምጣ! ነው (መረጃ ሰጪ፣ ሰላይ ሳህሌ፣ ሽመልስ ደምለው)። ለሕዝብና ለሀገር የሚይጠቅም አስተምህሮ፣ ሰው በጎ እንዳያሰብ የሚያንሸካሽኩ መልእክት አሉና ከእነሱ ሰውረን” በማለት የሻለቃውን ዘመን ተችተዋል። አባ እንድረደስ ጳጳስ ዘጎንደር በ1967 ዓ.ም. ተንሳዔ በዓልን ለማክበር ፈቃድ ለመጠየቅ ለውቅቱ የጎንደር ክ/ሀገር አስተዳዳሪ ክቡር አቶ በዛብህ ገብሬ የጻፉት ደብዳቤ የነበረውን የውቅቱን አለመረጋጋት የሃይማኖት፣ የሕዝብና የመንግሥት ግንኙነት ምን ይመስል እንደነበር ያስረዳል። ፋይል /95 / ደብዳቤ ቁጥር 412/67 ቀን 24/8/1976 ዓ.ም። እንደ ሊታወስ የሚገባው ጉዳይ እኒህ የሃይማኖት አባቶች የዘመኑን መፈክር “ኢትዮጵያ ትቅደም”ን ብቻውን አብዛኛው ሰው እንደሚያደርገው አልተውትም ፈቃድ ፈረገን ጨምረውበታል። በዚህም መሠረት በሚጽፏቸው ደብዳቤዎች ላይ ያለምንም ማቅማማት “በእግዛብጤ ጥርነት ኢትዮጵያ ትቅደም” ፣ “እግዚአብሔር የኢትዮጵያን አርምጃ ይባረክ “እያሉ ማሳረጊያ ይሰጡ ነበር፤ ለምሳሌ፣ አባ እንድረደስ ጳጳስ ዘጎንደር፣ ለጋይንት አውራጃ አስተዳደር ቤተክህነት ጽ/ቤት ግልባጭ ለጎንደር ክፍለ ሀገር አስተዳደር ጽ/ቤት ደብዳቤ ቁጥር 9164 ቀን 4/2/1969 ዓ.ምና አባ መርቆሪዎስ ጳጳስ ዘጎንደር፣ ለጎንደር ክፍለ ሀገር አውራጃ ቤተክህነት ጽ/ቤቶች ስለ ታሪካዊና ባህላዊ ቅርሶች ምዝገባ በተመለከተ ለባህል ሚኒስቴር ልዑካን ትብብር ይደረግ ዘንድ የጻፉት ደብዳቤ ቁጥር 816/77 ቀን 16/6/77 ዓ.ም መመልከት ይቻላል።

በሌላ በኩል ጋዜጠኛ ጳውሎስ ኞኞ ከሥራ ባልደረቦቹ ጋር ጎንደር ለሥራ መጥቶ ሻለቃ መላኩ ይቀበሉታል። ከዚያም ሻለቃው “ለመዝናናት ገንዘብ አሲይዘን ካራምቡላ እንጫወት” የሚል ሐሳብ ለጳውሎስ ያነሳሉ። ጳውሎስም “ያሸነፍኩህ እንደሆነ ሽጉጥ ማውጣት የለም! . . . አንተ ቶሎ ወደ ሽጉጥ ትሂዳለህ” የሚል ቅድመ ሁኔታ እንዳስቀመጠና እባክህ ሰው አትግደል ብሎ በአሽመር እንደተናገረ ደረጃ የተባሉ ጸሐፊ የጳውሎስ ኞኞ የሕይወት ታሪክ በተሰኘ መጽሐፋቸው አስብዘዋል።

በተራ ቁጥር 5 የተጠቀሰው ግጥምም መወደስ ይመስላል፤ ይሁን እንጂ የሻለቃውም ሆነ የመንግሥታቸው ርዕዮተ እንክን አልባ እንዳልሆነና የሀገርን ተጨባጭ ሁኔታ ያገናዘበ የእድገት አቅጣጫ እንደተከተሉ በማስመሰል እንደመላኩ ነው መሄድ መራመድ እየተባለ ተሸጧል።

4.2. ማኅበራዊ ጉዳዮች⁴

6. የተማሪ እሚወድ ትምህርትን ያስፋፋ፣ የደርግ ሥርዓት እያደር ይፋፋ።

የሰውን ልጅ “አለማወቅ የሚበድለውን ያክል ማንም አይበድለውም” እንዲሉ ማኅበራዊ ኑሮን ለማጠናከር የጋራ ችግርን ለማስወገድ ለሀገርም ሆነ ለራስ እድገትና ብልጽግና ለማግኘት ትምህርት አይነተኛ መሳሪያ ስለመሆኑ ጥርጥር ያለው ጉዳይ አይደለም። ነገር ግን ምን ዓይነት ትምህርት ያስፈልገናል? እንዴት? መባልም ነበረበት። ከዚህ ጋር በተያያዘ መስፍን ወልደማሪያም” ሀገርን ለማሳደግ ብቸኛውና አስፈላጊው ነገር ትምህርት ነው ብለው የድሆችን ልጆች ሁሉ አስተማሩን፣ በየፈረንጅ ሀገር ላኩን፣ ‘ፈረንጅ’ ሆነን ተመለስን። ያስተማሩንን ተምረን

4 እዚህ ላይ ማኅበራዊ ጉዳዮች ስንል ለመሠረተ ልማትና ሌሎችም የሕዝብ ኑሮ ማሻሻያ ሁኔታ መሳሪያ ናቸው የሚባሉትን እንደ ትምህርትና መሰል የልማት መንገዶችን ለመጠቀም ታስቦ ነው።

ተመለስን... ።” (ወልደ ጊዮርጊስ፣ 1948:1-2 ፤መስፍን፣2012:24) በማለት በጃንሆይ ጊዜ ሳይቀር የነበረውን የትምህርት ሥርዓት ችግር ይገልጻሉ። በተጨማሪም ብርሃኑ ድንቁም ምዕራቡ ዓለም የተማሩ ኢትዮጵያውያን ትምህርት እድል አግኝተው ሲሄዱ እንደሚባለው የተሻለ ነገር ይዘው መጥተው በራሳቸው ተማምነው የሕዝቡ ሁለንተናዊ ሕይወት በፍቅርና በእምነት አድጎ መልካም ምሳሌነቱን ለተከታዩ ትውልድ እንዲያስተላልፍ ከፍተኛ መሪነትን ያሳያሉ ቢባልም አለሆነም። ለምን? ለሚለው ምላሹ ቁሳዊነትን ብቻ መሠረት ያደረገ ትምህርት ተምረው ስለሚመጡ ነው የሚል ምላሽ ያስቀምጣሉ (ብርሃኑ፣2010) ።ንጉሠ የሰድስት ኪሎውን ገነተ ልዑል ቤተመንግሥታቸውን ከዩኒቨርሲቲ ኮሌጅነት ወደ ሙሉ ዩኒቨርሲቲነት ሲያድግ ከተናገሩት ንግግር እንደምንረዳው “... ይህ ዛሬ መርቀን የምንከፍተው ዩኒቨርሲቲ በኢትዮጵያ ታሪክና ባህል ላይ የተመሠረተና ኢትዮጵያ በረጅም ታሪኳ ያጠራቀመችውን ታሪክና ባህል ቅርስ በመመርመር ከዘመን አመጣሹ ዕውቀት ጋር በማስተሳሰር የወደፊቱን የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክ አቅጣጫውንና የሚይዘውን ለመምራት የሚቻልበትን ዕውቀት የሚገበይበት የትምህርት አደባባይ ነው።” (ብርሃኑ፣2010:229) ።በሉም በተግባር ግን እምብዛም አልታየም። ምክንያቱም መምህራን እንዲሁም ሥርዓተ ትምህርቱ ጭምር ከውጭ የተቀዳ ስለነበረ ነው። ጃንሆይም ለሚሲዎናዊያን አስተማሪዎችና ትምህርት ቤቶች ጓዳቸውን በእምነት ከፍተውላቸው በዘመናዊ ትምህርት ሰበብ የምዕራብን ርዕዮተ ማራገፊያ እንደሆኑ የተረዱት አይመስልም። ውጤቱም እየቆዩ በተማሪዎቹ እየገለጸሙ ሲሄድ እየታየ መጣ ። የደርግ መንግሥትም ቢሆን ትምህርት ከብዝሃነት ህጻን መውጫ መሳሪያ ስለመሆኑና በሰፊው ሕዝብ ፍላጎት ላይ የተመሠረተ ዕውቀት መቅሰሚያ ነው ቢልም የተሳካለት አይመስልም። የማኅበረተሰባዊነት ርዕዮተም ብቸኛው የሀገርን የመልማት እድል ይወስናል የሚል እምነት የያዘ ነበር። አስተማሪዎቹም የዚህ አስተሳሰብ አርዳያ መሆን እንዳልባቸው እንደ ግዴታ ይወስድ ነበር። የወታደራዊው መንግሥት በመላ ሀገሪቱ ገጠር ከተማ ሳይል መሃይምነትን ለማጥፋት ከ1971 ዓ.ም. ጀምሮ በመሠርተ ትምህርት ዘመቻ ከፍተኛ ጥረት አድርጓል፤ ዓለም አቀፍ እውቅናም አግኝቶበታል።

ነገር ግን የመሠረተ ትምህርት መደላደል የተጀመረው አሁንም በጃንሆይ ጊዜ ስለመሆኑ መገንዘብ ይቻላል። ትምህርትን በስፋት ለኢትዮጵያ ሕዝብ ለማዳረስ መሠረተ ትምህርትን ጨምሮ የደርግ መንግሥት ፕሮግራም እንደሆነ በስፋት ይነገራል። ነገር ግን በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ዘመን እቅዶቹ እንደወጡና በተግባርም መታየት የጀመሩበት ሁኔታም ነበር። ደርግ ያንን የለውጡ አካል አድረጎ እንደወሰደው መገንዘብ ይቻላል። ለምሳሌ፣ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ትምህርትን ለማስፋፋት በማሰብ በወቅቱ በተማሩ ኢትዮጵያውያን በጎፈቃድ የተመሠረተ ‘ ብሔራዊ የፊደል ሠራዊት ማኅበርን’ መመሥረት ምክንያት በማድረግ ሐምሌ . 14 1954 ዓ.ም የተናገሩት መልእክት መመልከቱ በቂ መረጃ ይሰጣል የሚል እምነት አለን። “የማንኛውም አገር ዕድገት ሊገፋና ሊፋጠን የሚችለው ሕዝብ በሙሉ መሠረታዊ ትምህርት ሲኖረውና በዚህ ሳቢያ የጠቅላላው የመንግሥት ዓላማ ገብቶት ተካፋይ ለመሆን ሲችል ነው። ትምህርት ለሕዝባችን ዕድገትና መሻሻል መድኅን መሆኑን ተረድተን በተቻለ መጠን ትምህርት ለመላው ሕዝባችን ለማዳረስ ደክመናል ውደፊትም እንደከማለን።... ሕዝባችን በሙሉ ማንበብና መጻፍ እንዲችልና ድንቁርና እንዲጠፋ ያለንን ምኞት እስከ ዛሬ ያቋቋምናቸው ትምህርት ቤቶች ብቻቸውን ከግብ ሊያደርሱት የማይችሉ መሆኑን በመረዳት በዕድሜው ወይም በሌላ ምክንያት ከነዚህ ትምህርት ቤቶች ገብቶ ለመግር ያልቻለው ሳይማር እንዳይቀር በማለት በተጨማሪ “የመሠረተ ትምህርት “ድረጅት እንዲቋቋም አዘዘን፣ በሥራ ላይም ይገኛል ብለው ተናገረዋል።” (ሁሉ ይማር የብሔራዊ የፊደል ሠራዊት ማኅበር... ገጽ፣ 5) ። ባንድወቅት ሊቀመንበር መንግሥቱ የመሠረተ ትምህርት ስኬት በአገዛዊ መስፈርት ብቻ የሚለካ አይደለም። ለምሳሌ፣1966 ዓ.ም. 93% የነበረው ያልተማረው ብዙኅን ሕዝብ በ1976 ወደ 37% መውረዱን ተናገረው “በመሠረተ ትምህርት የተካተቱት የትምህርት ዓይነቶች የሠርቶ አደሩን ሕዝብ አመለካከት አስተሳሰብና አኗኗር ለመለወጥ የሚያስችሉ ሆነው ተቀርጸዋል። ዘመቻውም የባህል አብዮት አካል ከመሆኑ አንጻር ሠርቶ አደሩ ሕዝብ በአዲሱ ኅብረተሰብ ግንባታ ሂደት ውስጥ ሕይወቱን ለመለወጥ በሳይንስና ቴክኖሎጂ ውጤቶች በሚገባ ለመጠቀም የዕውቀት አድማሶ እየሰፋ መሄድም አለበት።” በማለት ንግግር አድርገው ነበር። (ብሔራዊ የመሠረተ ትምህርት ዘመቻ፣ 1977:1-2) ።

ሆኖም ግን ትምህርታዊ ዘመቻው ሀገራዊ አካሄድና መሠረት ስለላነበረው የተጠበቀውን ያህል በሕዝቡ ማኅበራዊ፣ ምጣኔ ሀብታዊ እና ፖለቲካዊ ኑሮ ላይ ያመጣው ለውጥ ይህ ነው የሚባል አልነበረም። የፊደል አንባቢ እንጂ የመጽሐፍ አንባቢዎችን ለማውጣትና ኑሮውና አገራዊው አንዲያድግ የተሠራ አይመስልም። ምናልባት ሰዎች ስማቸውን መጻፍ ችለው ካልሆነ በስተቀር። ባጠቃላይ የተሻለ ዕውቀትና ግንዛቤ የነበራቸው ሰዎች እያጠፉ እንደገና “ሀ” ተብሎ የተጀመረበት አግባብ በስፋት ይሰተቀል ነበር። ይህም በየተኛውም ዘርፍ ሀገር ጎድቷል። ለሥርዓቱ ዋናው አንገብጋቢ ነገር ርዕዮቱን አለመቃወም ይመስላል። ከላይ እንደተባለው ይህ ባንድ ጊዜ ደርግ የፈጠረው ችግር አይመስልም። ደርግ ውስጥም ሆነ በተቀዋሚነት የቆሙት እርስ በርስ የተጠፋፋት ወገኖች የማንና የምን ውጤቶች ናቸው? የሚል መሠረታዊ ጥያቄ ሊነሳ ይገባዋል። ከዚህ ጋር ተያይዞ በሀገራችን ታሪክ የዘመናዊ ትምህርትን የተቀበለንበት መንገድ በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ ይህ ነው የሚባል ለውጥ እንዳይመጣ አድርጓል

የሚል እሳቤ አለ። ኢትዮጵያ የምትባለውን ጥንታዊት ሀገር የራሷ ልጆች ካባቸቻቸው ስለሀገራቸው ዕውቀት የሚገባቸው ሳትሆን የውጭ ሀገር ባላንጣዎቿ በተለያዩ ጊዜ እየተቀባበሉ አንድነቷንና ክብሯን የሚያገድፍ ፍልስፍናቸው ባንድም ይሁን በሌላ በሀገሪቱ የትምህርት ገበታ ሳይቀር ልዕልና እየያዘ እንዲመጣ የምዕራባዊ የትምህርት ሥርዓት አስተዋዕሎው ከፍተኛ ይመስላል። ይህም የሀገሪቱን የንግድ ታሪክና ባህል በእጅጉ የተፈታተነ እንደሆነ መገንዘብ ይቻላል። ለዚህም ብዙ ምክንያቶች ከዘርፉ ባለሙያዎችና ከሕዝቡ ሲነሳ ይስተዋላል። እንደመነሻ የሚሆን የትምህርት ባህል ያላት ሀገር ምንም እንደሌላት በሁሉም ነገር የውጭ እውቀት ተቀባይ ለመሆን እንድትዘጋጅ መደረጉ አግባብ አልነበረም። ሆኖም በመርሕ ደረጃ በሚመስል መልኩ ሌ/ኮሎኔል አጥናፉ አባተ የደርግ ምክትል ሊቀመንበር በንግግራቸው የሀገርን ታሪክና ባህል ለፖሊሲ ግብዓትነት መጠቀም የአማራጭ ጉዳይ እንዳልሆነ ባንድ ወቅት ተናግረው ነበር፤

አብዮቱን በሥራ ላይ ለማዋልና ግቡን ለመምታት የመንግሥትን ፖሊሲና ሥርዓት ተከትሎ በኢትዮጵያዊያን ባሕልና አኗኗር መሠረት መካሄድ ይኖርበታል። የኢትዮጵያ ሕዝብ ባህሉ እንዲከበርለት ክብሩ እንዲጠበቅለት የሚፈልግ ታላቅ ባለታሪክ በመሆኑ፣ የሚደረገው የለውጥ ንቅናቄ ሁሉ ኢትዮጵያዊነትን የያዘ መሆን ይኖርበታል። ... ለውጡንም ራሱ ያመጣው እንጂ የውጭ እጅ የሌለበት የራሱን ለውጥ ፈልጎ የጀመረ አሁንም በራሱ ባህልና ዕውቀት የሚመራ ሕዝብ መሆኑ መታወቅ ይኖርበታል

(በክቡር ኮሎኔል አጥናፉ አባተ የተጻፈ ደብዳቤ ቁጥር አ/ድ/ 3/2//8/11/1254 ፣ ቀን ነሐሴ 20 1967 ዓ.ም ፣ገጽ፣ 2-3) ።

ነገር ግን ከንግግር ያለፈ ደርግ ይህን መሠረታዊ ጉዳይ በተከታታይ ሥራዎቹ ላይ በተግባር ሲያሳይ አልታየም። እንዳውም በተቃራኒው እንደሄደ መገንዘብ ይቻላል። ሕዝቡ ያካበተውን ማኅበራዊ፣ ባህላዊና ፖለቲካዊ አስተሳሰብ በጅምላ “ኋላ ቀር” በማለት ሥርነቀል ለውጥ በሚል አስተሳሰብ የጫነ እንጂ ነባራዊ ሁኔታዎችን ያገናዘበ እንዳልነበረ ማየት ይቻላል (ቃል መረጃ ሰጪ፣ እማሆይ ራዱ ብዙነህ፣ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 21/2/2005 ዓ.ም. ፤ እህ እንድረሰ ሰይድ፣ ሸህ መሀመድ ሳኒ 14/ 3/2005 እና 14/3/2006 ዓ.ም) ። ለምሳሌ፤ ምክትል ሊቀመንበር ክላይ እንዳሉት ኢትዮጵያ ረጅም እድሜ ያስቆጠሩ ሀገረሰባዊና ሃይማኖታዊ ዕውቀቶች ውጤት የሆኑ በርካታ ጽሑፍ ላይ የሰፈሩና ያልሰፈሩ ቅርሶች እንዳሏት ይታወቃል። ፡ በየገዳማቱና አድባራቱ፣ እንዲሁም በአብያተ መስጊዶች የምዕራባዊያንንም ሆነ የቀረውን ዓለም ቀልብ የሚሰቡ በርካታ “የምርምር” ውጤቶችም ይገኛሉ። በተጨማሪም በማኅበረሰቡ ውስጥ በቀጥታ ያልተጻፉ ሕዝቡ የሚመራላቸው በርካታ የዕውቀት ውርሶች ከትውልድ ትውልድ እየተላለፉ የማንነቱ መገለጫ ሆነው ቆይተዋል። እነዚህን መመርመር እንዳስፈላጊነቱ ለእድገት ማዋል ጠቀሜታው የሚያጠራጥር አልነበረም። ሆኖም ደርግ “ዐይናችሁን” ላፈር የሚል መመሪያና ሕግ ያወጣቸው ነበር። በተለይ አብያተ እምነቶች አካባቢ። ለመጥቀስ ያክል የቤተክንነት መድኅኒትና ሕክምና ዐዋቂዎች ሌሎች ሀገረሰባዊ ባለሙያዎችን ማስታወሱ እንደሚበቃ የዚህ ጥናት ተሳታፊዎች በጥልቀት ያብራሩታል (ቃልመጠይቅ ከአቶ መርድ ዳምጤ፣ አቶ አላምረው ላቀውእና እማሆይ ራዱ ጋር 5/6/2006 ዓ.ም.) ።

ከዚህ ጋር ተያይዞ ግጥም 6 ላይ እንደቀረበው ‘ የተማሪ እሚወድ’ የሚለው ምናልባት ጥሩ ዕንሰሐሳብ የያዘ እንደሆነ የጥናቱ ተሳታፊዎች በስፋት ይገልጻሉ (መረጃ ሰጪ፣ ሲሳይ ፣ፆኛው፣ 2006) ። ይህም ሲባል ደርግ “የተማሪን ሰው” አቅጣጫ ወይም አስተያየት የሚቀበል ሥርዓት አለመሆኑን ለማስረዳትና አምባገነናዊ ተምሳሌትነቱን ለማሳየት ሳይሆን እንዳልቀረ መረዳት ይቻላል። በተጨማሪም ሥርዓቱ “ከተማሪው” ማኅበረሰብ ጋር የነበረው ግንኙነት ባብዛኛው ሆድና ጀርባ እንደነበር ይጠቁማል (ዝነነማሁ፣ ዘላለም ወላይ የቃል መረጃ የሰጡበት ቀን 8/2/2005 ዓ.ም. ፤ በተጨማሪ የብሔራዊ መሠረተትምህርት አስተባባሪ ኮሚቴ ፣1982 ዓ.ም) ። ባብዛኛው እንደምንለው ትውልዱ ሥር ነቀል እያለ ሀገራዊ ፍልስፍናን ንቋ፤ ሀገር በንግድ ያቆየትን አባቶችን አዋርዷል። ስለሆነም ተማርን የሚሉት የደርግ ክድሬዎችም ሆኑ ከነሱ ውጭ የነበሩት የተማሩ ናቸው የሚባሉት የባእድ ርዕዮተ በስሜት ተሸካሚ በመሆናቸው ግራ መጋባትና ቶሎ ቶሎ መመሪያዎች እየወጡ ሕዝብ አደናጋሪው የበዛበት ጊዜ ነበር። ፡ በተያያዘም (Tekeste, 2008 : 1-21) . የሚከተለውን ሐሳብ ጽፈዋል። “... another fact to note

is that in addition to the racist description and analysis of Ethiopian civilization mostly from out side , the most tenacious enemies of Ethiopian culture and civilization are its sons and daughters who are the product of the modern education system...". በተጨማሪም ፕ/ር መስፍን ወ/ማሪያም "...አድዋ ላይ የጣሊያንን ጦር ድባቅ የመታው የአውሮፓ ምሩቅ አልነበረም፤ የኢትዮጵያ "ትምህርት" ምሩቅ እንጂ።... የአስኳላ ትምህርት ማንነትን እያሳጣ የራረንጅ አጎብዳጅ አደረገን። ራሳችንን ወደ መናቅ መጣን። የሚበልጡንን በተጠና ዘዴ ክፍተታችንን ሞልተን ልዩነታችንን ለማጥብብ ጥረት አለደረግንም። ታሪካችንም ሃይማኖታችንም ኋለቀር ተባለ...።" መስፍን፣ ገጽ፣ 128፤ኃይለ ገብሬል፣2007 ዓ.ም)።

ኅዳር 1967 ዓ.ም. ተማሪዎቹ በጭፍን "ኢትዮጵያ የምትመራው በሰሻሊዝም ካልሆነ በስተቀር ለዕድገት በኅብረት ዘመቻ አንሳተፍም . ." በማለታቸው የመንግሥትን ትኩረት እንዲሰብ አስገድደዋል። ግልጽም ሆኖ ይሁን ሳይሆን ሰሻሊዝም በወቅቱ የሁሉንም ቀልብ የገዛ የዘመኑ እንቁ አስተሳሰብ ነበር። ጥያቄውንም የደርግ መንግሥት ብዙም ሳይመክርበት ተቀብሎታል (ፍቅረሥላሴ፣ 2006 እና ፋሲካው፣ 2014)። ስለሆነም የተደበላለቀና ያልጠራ አቅጣጫ ውስጥ የነበረ መንግሥት እንደነበር እንረዳለን። ሳይንሳዊ ኅብረተሰባዊነት እንደፍልሰፍና ችግር እንደሌለበት ብዙዎች ሀሳባቸውን ያቀርባሉ። ችግሩ ተማሪዎቹ፣ የዘመኑ ምሁርም ሆኑ የደርግ አባላት አልገባቸውም፤ የመመራመሪያ ጊዜም አልነበራቸውም። ለምሳሌ፤ ተማሪዎቹ ለትግላቸው አርዓያ ያደረጉት የእነቸውቤራ፣ ማኦ፣ ካስትሮ ገድሎችን ነበር (ፋሲካው፣ 2014)። የግጥም ውስጠ ትርጉምም የደርግ ሥርዓትን በማግዘፍ ሥርዓቱ ያመጣው ለውጥ እምብዛም እንደሆነ ይተቻል። የሕዝቡ ነባር ሥነምግባራት ዕውቀት በአዲስ ተለውጠው መልካም የማይባሉ ሥነሰብዓዊ እና ሥነልቦናዊ ግድፈቶች በስፋት ይታያሉ በማለት ይወቅሳል። ለምሳሌ፤ "የደጅ ጸበል የቆዳ መንከሪያ ይሆናል" እንዲሉ የራሱን ባህልና ዕውቀት ማጥላላት፣ ለመጤው ክፍ ያለ ቦታ መስጠትን ያጠቃልላል። አንድ የደርግ ዘመን ሰነድ የኢትዮጵያን ረጅም ታሪክና ባህል በጠቅላላው በሚከተለው መልኩ ከአብዮቱ ጋር በማነጻጸር ይገልጻል። "የአብዮታችን ዓላማ ሦስት ሽህ ዘመን በነጻነት ሥም እየተሸነገለ ለጭቆና፣ ለብዝበዛና ለተዛባ ፍርድ ተዳርጎ የኖረውን ጭቁን ሰፊ ሕዝብ እውነተኛ ነግነት እኩልነትና ፍትሕን በማስጨበጥ የጋራ አለኝታ የሆነችውን ሕዝባዊነት ዲሞክራሲያዊነት ኢትዮጵያን መሥርቶ ... ራሱን በራሱ እንዲመራ፣ ብሎም እንዲያስተዳድርና በጋራ ሀብት ላይ ሥልጣን ፍሮት ራሱን እንዲችል ነው " (የመደብ ትግል፣ 1981፣ 6) በማለት የረጅሙን የሀገሪቱን ታሪክና ባህል እሚያስተምረን ጥቂት ወይም ምንም እንደሆነ በድፍረት ይናገራል። ፡ ይህ አካሄድ አግባብ አይመስልም። የሀገረሱን ዕውቀት ተመርምሮ የሚጠቅመው እንዲቀጥል መሻሻል ያለበት እንዲሻሻል በለውጡ ከቀድሞው በተሻለ ሊጠበቅ ሊበረታታ ሲገባው ጭራሹን እንዲተውና የዕውቀቱ ባለቤቶች እንዲሸማቁ ተደርጓል። በቅድመ አብዮት ኢትዮጵያ የነበረውን የትምህርት ሥርዓት በተለይ ሀገራዊ መልካም አሴቶችን የሚያገለብቱ ሥራዎች ከሥርዓቱ ጋር እንዲወገዱ የተደረጉ በሚመስል መልኩ በየትኛውም የትምህርት ደረጃ የሚሰጡት የትምህርት ዓይነቶች ስለዘመኑ የመንግሥት ርዕዮተኛዎች ዓለም እንጂ ስለነባሩ የኢትዮጵያ ባህል ትልቅነትና አዎንታዊ ልዕልና ላይ የተመረከቱ አልነበሩም (አጋፋሪ አበበ አየለ እና አቶ ሸመልስ ደምለው የቃል መረጃ 6-7/4/2006 ዓ.ም፤ Setargew Kenaw, 2005) ፡ ፡ ማኅተመሥላሴ ስለ ኢትዮጵያ ሕዝብ ሁለንተናዊ መልካም ባህና ታሪክ ሲናገሩ፤ "... . ኢትዮጵያዊ በቁና በሠረተ ጠንካራ የሆኑ የመንፈስ ቅርሶች ስላሉት ከነዚህ እየወጣና እየራቀ ካልሄደ በቀር ማንኛውም መልካም ዕድል ሊለየው ስለማይችል ነው" (ማኅተመሥላሴ፣ 2007፣11-12) በማለት፣ "ነገር ከሥሩ ውሃ ከጥሩ" እንዲሉ ከተመረመረ የሚያስተምር ወደፊት የሚያራምድ መልካም ባህል እንዳለን ማስገንዘቢያ ሰጥተዋል። እዚህ ላይ ብርሃኑ ድንቁ ታሪክንና ባህልን ባግባቡ የማወቅ የመረዳትና የመተንተን ጥቅሙን በሚከተለው ግጥም ይጠቁሙናል። ከየት እንደ መጣ የማያወቅ ትውልድ፣ እንዴት ሊያውቅ ይችላል ወደ [የ] ት እንደሚሄድ (ብርሃኑ፣2010. 41)። በተጨማሪም አንድ አባት በአብዮቱ ማግስት ሁኔታዎችን በማየት ምክር አዘል መልእክት

ነሐሴ 10 ቀን 1970 ዓ.ም. ለደርግ አባልና የጎንደር ክፍለሀገር ዋና አስተዳዳሪ ለነበሩት ሻለቃ መላኩ ተፈራ የጻፉት፣ “ታሪክን ማወቅ” ብለው የፃፉት ለሀገር ግንባታ ጠቀሜታው ምን ያህል ትልቅ እንደሆነ በሚከተለው መልኩ አትተዋል፤

ታሪክ የተማረ መርማሪ ጠያቂ ፣
የልጅ ሽማግሌ ይሆናል ዐዋቂ፣
የግድ የሚገባ እንድትማሩት ፣
ያገሩን ታሪክ ነው የውስጡን ብልጎት፣
የቁመቱን መርዘም የወርዱን ስፋት፣
ንግድና ባህሉን የሰውን ዓይነት፣
ትምህርት ሃሳቦችን የቋንቋውን ስልት፣
ይህን ባትማሩ ልኩን ባታውቁት ፣
አሳፋሪ ነገር ይሆናል በውነት።
ይህን ሳይማሩ ያገርን ነገር፣
በሰው ሀገር ቋንቋ የሚነጋገር፣
አይመሰገንም ተብሎ ምሁር።
ይህን ለማስረዳት ምንድን ያስጨንቃል፣
የሽማግሌዎች ምሳሌ ይበቃል፣
አባቱን የማያውቅ እያት ይናፍቃል

(ጎንደር ክፍለ ሀገር ቤተ መዛግብት የተገኘ ግጥም፣ 1970 ዓ.ም) ።

በማለት የቋጠሩት ስንኝ ኢትዮጵያ ውስጥ ያሉትን የሀገር በቀል ዕውቀቶች ያፈራቸውን አርቆ አሳቢ አባቶች ብስለት ይነግረናል፡ ፡ በተጨማሪም ትውልድና የታሪክ ቅብብሎሽ እንደተፋለሰና የሀገሪቱን ሁነኛ ችግር ለመጠቆም ሞክረዋል። የሀገሪቱ ሁነኛ በሽታ ተለይቶ ሁነኛ መድኃኒት እንዳልተገኘለት ለመግለጽም አሰበው እንደጻፉት ተብረርቷል። ከዚህ ጉዳይ ጋር ተያይዞ አንድ የወቅቱ ሪፖርት የታሪክንና ባህል መጣረስ በሚከተለው መልኩ ያስረዳናል። በአዲሱ የኅብረተሰብ ግንባታ ሂደት ሕዝቡን ወደ መደብ ትግሉ ለማምጣት ፈታኝ ከሚያደርጉት ጉዳዮች አንዱ የኢትዮጵያ ሕዝብ በተለይ አልተማረም የሚባለው የገጠሩ ዝብሬ የጠንካራ የስነልቦና ባለቤት መሆኑ አንዳንድ የደርግ ካድሬዎች የተረዱት ይመስላል። ለምሳሌ፤ የጎንደር ክፍለ ሀገርን ሕዝብ ሲገልጹት፣ ሕዝቡ ስለሚነገረው ጉዳይ የአስተማሪውን ማንነት ባነጋገሩ፣ በቃላት አመራረጡ፣ በሃይማኖቱ፣ በሙያው፣ በእድሜው፣ ባለባብሱ እና በመሳሰሉት ሰውን የሚገምት ስለመሆኑ ይናገራሉ (የጎንደር ክፍለ ሀገር “ኢትዮጵያ ትቅደም” ሪፖርት፣ 1969 ዓ.ም) ። በተጨማሪም “ይህ ጎንደር ክፍለሀገር በአስተዳደር ተረግቦ ተጨቁኖ ከመኖሩ የተነሳ ማንም የነገረውን የሚሰማ፣ የሚጠቅመውን ካማይጠቅመው የመለየት ችሎታ የሌለው ... በአስቸጋሪ ባህል ተጠምዶ የሚኖር የዋህ ሕዝብ ነው (ዝነክማሁ)። በማለት ሲገልጹትም ይስተዋላል። ይህ ለካድሬዎቹ የማርክሲዝምን ርዕዮተ ያልያዘ ወይ በቶሎ አዎን ያላለ ፣እንደሰው አልቆጠሩትም፣ የሕዝቡ አስተዋይነት አርቆ አሳቢነትን አልተረዱትም፣ እንዴት እንደሚገባቸው አላሰቡም፣ ቢያስቡም አልቻሉም። በጠቅላላው ይህ አጋጣሚ የሚያሳየን ኅብረተሰብና ደርግ፣ እንዲሁም ሌሎች የአብዮት ኃይል ነን ከሚሉ ወገኖች ጋር የነበረውን የታሪክና ባህል መጣረስ፣ ያለመግባባት መስተጋብር ፍንትው አድርጎ የሚያሳየን ነው።በተመሳሳይ (ሽፈራው፣ 2006፣ Viii) ይህንኑ የነሳሩንናየአዲሱ ዕውቀት የመመሳጠር አስፈላጊነት ከታሪክ አረዳድ አንጻር ሲገልጹት “ታሪክ የለውጥና የቀጣይነት ኅብር ነው። ሙሉ በሙሉአንዳለ የሚቆይ ነገር የለም፤ሙሉ በሙሉ የሚለወጥም እንዲሁ። በነበረው መሠረት ላይ አዲሱ ሲገባ የቀድሞውን እሴትና የአዲሱን ክስተት በማቀናበር ኅብረተሰባዊ እድገትን ማምጣት ይቻላል” በማለት የውጎደትን ጥቅም ያስረዳል።ፍቃድ አዘዘ በበኩላቸው በደርግ ጊዜ የነበረው የትምህርት ሥርዓቱ ብዙ ጉድለት እንደነበረበት ሲገልጹ፤

የጊዜውን አስተሳሰብ ለውጥ በመከተል ተመዝኖ ለዘመኑ በሚጠቅም መንገድ ተዘጋጅቶ መቅረብ ይገባው የነበረው ምግባርና የልዩ ልዩ እሴቶችና ሥነሥርዓቶች ትምህርት ከዕለታዊ ኑሮ ጋር ባልተገናኙ ጽሑፎችና ዲስኬፎች በመተካቱ ብዙ

የአሴት፣ የምግባርና የየዕለት ኑሮ ሥነሥርዓት መቃወሙን በአጠቃላይ በማሳበረሰቡ ላይ በተለይም በወጣቱ ላይ አመጣ (ፈቃድ፣1998 ፡154-155)።

በተጨማሪም የሰው ልጅ የሙብት ጉዳዩን ሊያነሳበት የማይችል ሥርዓት መሆኑንና በዘመኑ የሚሰጠው ትምህርትም የሕይወት ለውጥ አላመጣም በማለት ለመግለጽ የታለመ ግጥም ሳይሆን አልቀረም። ለትምህርት እድሜ ገደብ ሳይደረግበት በሃገሪቱ በመሠረተ ትምህርት በሰፊው እንዲዳረስ ተደርጓል። ነገር ግን ትምህርቱ ያመጣው ለውጥ ከጣት ከመፈረም ወደ ብዕር ፊርማና ስም መጻፍ ያልዘለለ ለውጥ ነበር (ዝነኮማሁ፤ እማሆይ ራዱ ብዙነህ፤ ሸህ እንድረስ ሰይድ፣ ሸህ መሀመድ ሳኒ)። ትምህርቱም በታሪክ የሚታወቀውን የሀገሪቱን የሞራል ብርታትና የእምነት ጽናት ከነበረበት ደረጃ ቀጣይነት እንዲኖረው የተሠራው ሥራ አናሳ በመሆኑ የወገንተኝነት፣ ሸፍጥ፣ ማታለል፣ አድርባይነትና ምቀኝነት እየተሰፋፋ እንዲሄድ መሠረት ሆኗል (ክንፈ ገብርኤል፣ 2012 ዓ.ም)። ስለሆነም በመሠረታዊነት ሊፈቱ የሚገባቸው ጉዳዮች አልተፈቱም የሚል አንድምታ አለው (ዝነኮማሁ፤ እማኾይ ፀጋና አቶ ዋኘው ማለደ 51/4/2006 ዓ.ም)።

7. ለኛስ እግዜር አለን ይብላኝ ለሌላቸው፣

አቤት እያልን ነው መልስ እንዲሰጣቸው።

እንደ ፍቅረሥላሴ ወግደረስ አገለለጽ፣ የኢትዮጵያ ሶሻሊዝም የታወጀው ታኅሳስ 11 ቀን 1967 ዓ.ም. ሲሆን፣ ከአፍሪካ ሶሻሊዝም ጋር ተመሳሳይነት እንዳለውና የታንዛኒያን ሶሻሊዝም እንደ ሠርቶ ማሳያ አድርጎ የተቀረጸ እንደሆነ ይገልጻል። ሥሙም የኢትዮጵያ ኅብረተሰባዊነት ወይም የኢትዮጵያ ሶሻሊዝም (ኢትዮጵያ ትቅደም) ይባል እንደነበር ይነገራል። በተለይ መጀመሪያ አካባቢ ሶሻሊዝም ማለት ለደርግ አባላት ግልጽ ስላልነበር “ኢትዮጵያ ትቅደም” እንደሚለት ነው የሚል እሳቤም ተይዞ ነበር (ፍቅረሥላሴ፣2006)። በ1978 ዓ.ም በተጻፈ የማርክሲዝምና ሌኒኒዝም መዝገብ ቃል በተሰኘ መጽሐፍ ውስጥ የአፍሪካ ሶሻሊዝም በሚል ርዕስ እንደተብራራው ሶሻሊዝም በይዘቱ ዓለማቀፋዊ እንደሆነና ንድፈ ሐሳባዊ መመሪያውም ማርክሲዝም ሌኒኒዝም ነው ይላል (የማርክሲዝምናሌኒኒዝም፣1978)። በመቀጠልም ከዚህ ቀናና ውጭ የተገባ ሶሻሊዝም በተግባር ስኬት እንደሌለው ይመክራል። ሆኖም የአፍሪካ ሶሻሊዝም በትክክል የማርክሲዝምና የሌኒን አስተምህሮ የተገበረ እንዳልሆነ ያመለክታል። በዚህም የተነሳ ውጤታማ ሶሻሊዝምን መገንባት አልተቻለም ይላል። ይህም የሆነው በልማዳዊ አሠራሮችና እምነቶች ሕዝቡ የተተበተበ መሆኑን ያሰረዳል። በእንደዚህ አይነት የታሪክ እይታዎችና ትንታኔዎች የተጠመዱ በሥም ኮሚኒስት ለመሆን ካላቸው ጉጉት የተነሳ በራሳቸው ባህልና ታሪክ ላይ ጥላቻና ንቀት እንደነበረባቸው ከተግባራቸው መረዳት ይቻላል። በተመሳሳይ መስከረም፤ 1981 ዓ.ም. የተጻፈ ማርክሳዊ ሌኒናዊ የርዕዮተ ዓለም መጽሔትም ለነጻነትና ለደሞክራሲ አማራጭ የሌለው መስመር ሶሻሊዝም ነው ይላል። ይህ አስተሳሰብ ከሀገር በቀል ዕውቀትና አስተምህሮ ይልቅ ወደ ማርክሲዝምና ሌኒኒዝም አስተምህሮ ያጋደለ መሆኑ ግልጽ ነው (መረጃ ሰጪዎች፣ አጋፋሪ አበበ አየለ፣ ይርጋ ግርማይ ፣ እማሆይ ራዱ ብዙነህ፤ ፍሱሐ፣ 2008፤ ኃይሌ፣ 1969 ዓ.ም. ፤ Semeneh Ayalew and Binyam Sisay, 2013)። በዚህም ሁለቱን አስተሳሰቦች አዛምዶ ለመሄድ ጥረት አልነበረም ለማለት የሚቻል ይመስላል። በኢትዮጵያም የነበረው የዘመኑ አስተሳሰብ ከዚህ የተለየ አልነበረም። ብዙ ሥርነቀል ማኅበራዊ ምስቅልቅሎችንም እንዳመጣ እንረዳለን (ዝነኮማሁ)።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ርዕዮተ ዓለም በጸሎተ ሃይማኖት ላይ የተመሠረተ ሆኖ በአንድም ይሁን በሌላ የአብርሃም ሃይማኖቶች በሚባሉት በይሁዲ፣ በክርስትናና በእስልምና ቀናና አስተምህሮ ለምዕተ ዓመታት የተዋረሰ ነው (መረጃ ሰጭ፣ አበበ ነጋሽና ባዩህ በዛብህ፣ 2007)። ከእነርሱ በፊትም ከነበሩት ሀገር በቀል እምነቶችና ሰብዓዊ አስተሳሰቦች የተወሰዱት አሴቶች በርክት ያሉ ናቸው። ለምሳሌ ያክል፤ በሦስተም ዓለማቀፋዊ እምነቶች ሃይማኖትና ሥነምግባር የሚለያዩ አይደሉም። በደርግና በትውልዱ ሥር ነቀል

ርዕዮተኛ ምክንያት መልካም ሃሳቦችና ሃሳብ ለሌሎች ተቃራኒ እንዲሆን ማድረግ አለበት። ከዚህ ጋር በተያያዘ ሥርዓቱ የጎደለውን ነገር ግጥም የሚጠቀም ይመስላል። በግጥም 8 ላይ “እኛስ እግዚር አለን ይብላኝ ለሌሎቻው” የሚለው ስንኞት እምነትና ጸሎት፣ እንዲሁም ምርቃትና እርግጥን ትልቅ ቦታ ለሚሰጥበት ሀገር ቦታ እንዳይኖረው በመሠራቱና የሃይማኖት እሴትነትን በመዘንጋቱ ሕዝቡ የነበረውን ስሜት ያሳያል። የደርግ ባለሥልጣናት “ሃይማኖት የላቸውም” ፤ ሃይማኖት ቢኖራቸው ኑሮ እንዲህ ግፍ አይሰሩብንም ነበር የሚልና ሕዝቡ ግን በእምነቱ ጸንቶ እንዳለና አንድ ቀን ፈጣሪ ጩኸታችንን ይሰማንና መፍትሔ ይመጣል የሚል መልዕክት የያዘ እንደሆነ ከጥናቱ ተሳታፊዎች ማብራሪያ መረዳት ይቻላል (መረጃ ሰጪዎች፣ አቶ ዘለለም ወላይ ፣ ሲሳይ ሳህሌ፣ ሞኝ ወዘተ፤ ደረጃ ትዕዛዙ፣ 2006 ዓ.ም፤ ብርሃኑ አስረስ፣ 2005 ዓ.ም)። በተቃራኒው ፍቅረሥላሴ ወግደርስ እኛና አብዮቱ . . በተሰኘ መጽሐፍቱ ገጽ፣ 207 ላይ ደርግ ከሃይማኖት አባቶቻችን ጋር ሆነ ከመጠራት ሃይማኖትን በተመለከተ ችግር እንዳልነበረ በሰፊ ገልጾታል። ከዚህ ጋር በተያያዘ ሻለቃ መላኩ ጋር ለፍርድ የቀረቡት አቶ ብርሃኑ አስረስ “...ከአፋኝ ቡድን ብቻ በቀረበ የጥፋተኝነት ሪፖርት ወደ ፍርድ ከመሄድ እኔንም አዳምጠኝ ብለው” ቢጠይቁ እድሉ ሳይሰጣቸው በድፍረት የሚከተለውን ተናግረዋል። ዳኝነት የሚሰጠው ግራ ቀኙን አዳምጠው ነው፣ በማለት “እኔ እምናገረው የሰው ቋንቋ ነው የመለኪያ ቋንቋ አልናገርም ” በማለት ሻለቃውን አሸሚጠውባቸዋል። የጊዜውንም አስቸጋሪነት በምሬት ተናግረዋል... (ብርሃኑ አስረስ፣ 2005 ገጽ ፣ 411-412።

ከዚህ ጋር ተያይዞ ሕዝቡ በግጥም መሪዎቹን ነገር አትብሉ፣ እኔ ብቻም አትብሉ፣ ተባብሩ፣ ሁልጊዜ ጦርነት ያውም ከወገን ጋር ለማንም አይጠቅም፤ ውድቀትና መሳቂያ መሳላቂያ ያደርጋል፤ ልበሰፊና ለሀገር አስቦ እባካችሁ ለማለት ይመስላል (ወርቁ ማለደ፣ አስበነጋሽ)። በተጨማሪም፣ በወቅቱ በሚወጡት የመገናኛ ብዙሃን ጋዜጦች ጭምር ትኩረት ተሰጥቶ ይሠራበት የነበረው ጉዳይ “አብዮቱና ጠላቶቹ” በጅምላ ከአስተማሪነት ይልቅ ማስፈራራትንና ማን አለብኝነትን በጥናት ማእከል ያደረጉ በመሆናቸው በዚህ ሁኔታ የተማረሩ ግለሰብ በ1970 ዓ.ም . የሠርቶ አደር ልሳን ጋዜጣ ጎንደር ከተማ አራዳ አካባቢ ምረቃ ፕሮግራም ላይ ተገኝተው ወሽኔ (ጥሩ) ነው፤ ጎበዝ ከዚህ በኋላ ጋዜጣውን አተሙት፤ ነገር ግን አትሙት፤ እንዳሉ የመረጃ ሰጪዎች ትንተና ያስረዳል (መረጃ ሰጪዎች፣ አቶ እሸቱ ስሌማን ፣ አቶ ይበይን ወ/ብርሃን እና ወ/ሮ ሙሉ አለሙ)። በተመሳሳይ ጊዜ ግራዝማች ዓለማየሁ የተባሉ ግለሰብ ተገርፈው (ቶርች ተደርገው) ሆስፒታል ተኝተው ሰው ሊጠይቃቸው ሂዶ “ምን ነክም?” ተብለው ሲጠየቁ፣ “ገረፍ አርጎኝ” የሚል ምላሽ ሰጡ ይባላል። ይህ አገላለጽ በሀገራችን ሰው ሁለት ትርጉም እንዳለው እንረዳለን። የመጀመሪያውና ግልጽ፣ ሰው ሆስፒታል የሚገባው ታሞ ነውና የገረፍታ ሕመም የተለመደ ነው። በሌሎች የሀገሪቱ አካባቢዎች ምች ይባላል። ቀላል ነው ተብሎ የሚተው አይደለም ፤ ከዚህ ሐሳብ ስንመጣ ግን ውስጠ ታዋቂ ትርጉም ያለው ጉዳይ አለ። ይኸውም ሰውየው በምጽት ምች ወይም ገረፍታ እንዳመማቸው በማስመስል ተገርፈውና ተደብደቡ እንደተኙ መረዳት ይቻላል (ዝኒከማሁ)።

**8. ቤቱ ለምን ይፍረስ የበላንበቱ የጠጣንበቱ፣
አልጋው ይፍረስ እንጂ ትኋን ያለበቱ። (ሽመልስ ደምለው)።**

ሕዝቡ በጊዜው በዚህ ግጥም የሥርዓቱን ስሕተቶች አንጥረው አይተዋል። በመጀመሪያው ስንኞት ለፍተው ከሚመቻቸው ቦታ ላይ የሠሩት ቤት መፍረሱና ወደሌላ መሄዱ በእጅጉ አሳዛኝ እንደሆነ ሲገልጹ፣ በሁለተኛው ስንኞት ደግሞ አልጋው (የመንግሥት መንበረ ሥልጣን) ይፍረስ እንጂ ትኋን ያለበቱ በማለት የሥርዓቱን መበላሸትና ችግሮቹ የገዙ መሆናቸውን አምረው ተቸተዋል። ለሥርዓቱም ውድቀትና በሕዝብ ዘንድ ጥላቻ እየበዛ የመጣው ያለሕዝብ ፈቃድ፣ ባለሙያ ባለተሳተፊዎች በሊቀመንበር መንግሥቱ ኃይለማሪያምና በቅርብ ሰዎቻቸው ምክክር የተፈጸመ እንደነበር ይገለጻል። ስለሆነም የሰፈራው ትግበራ የአካባቢ ጥናት ባለሙያ፣ የሥነሰብዕ ዘርፍ ባለሙያ፣ የምጣኔ ሀብት ባለሙያ፣ የግብርና ባለሙያ፣ የእንሰሳት እርባታ ባለሙያ እና የሌሎችንም ውይይት ሐሳብ እንደግብዓት አልወሰደም (ለወገራ አውራጃ አስተዳደር ጽ/ቤት ደብዳቤ፣ ቁጥር ጎክ35/43/ጠ ቀን 27/978፤ አቤ ጎበኛ፣ ፲፱፻፶፱)።

5. ማጠቃለያ

ጥናቱ አሽመር ወይም ምጽትለበስ ሥነጥምቶችን በመሰብሰብ በጎንደር ክፍለሀገር በደርግ አስተዳደር ዘመን ፖለቲካዊና ማኅበራዊ ጉዳዮችን ለማሳየት ሞክሯል። በክፍለ ሀገሩ የሁለት የደርግ ባለሥልጣናት በግጥሞቹ ተዳሰዋል። የሀገሪቱ መሪም እንዲሁ ባንድም ይሁን በሌላ የግጥሞቹ የይዘት አካል እንደሆኑ ማየት ተችሏል። በሥርዓቱ ላይ የነበሩትን የሀገርና የህዝብ ብሶቶች፣ ምሬትና ሐዘን በኪነቃል ሕዝቡ ሲገልጽ እንደኖረ መረዳት ይቻላል።

ሀገራችን ባለት ሥነምህጻናት ፖለቲካዊ አቀማመጥ የተነሣ ለዓለም ሕዝብ የተለያዩ የሕይወት ፍልስፍናዎችን ስትሰጥም ስትቀበልም ኖራለች። ባንድ ወቅት ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ “... ‘መማር’ ብቻ ጥቅም የለውም፤ የትምህርት ጥቅሙ የሚታወቀው ለሀገር አገልግሎትና ጥቅም ሲውል ነው” ብለው ነበር። ሆኖም የዘመናዊ ትምህርት ሥርዓት እየሰፋ ሲሄድ ኢትዮጵያውያን በሀገረኛ ዕውቀትና ክውቆ የሚገኘውን አጣጥመው መሄዱን እየተው በተለይ ምዕራባዊያን ኢትዮጵያን የሚያዩበትን መንጽር ሳይጠይቁና ሳይመረምሩ መጠቀም እንዲጀምሩ በር ተከፍቷል። በ20ኛው ክፍለዘመን ሁለተኛ አጋማሽ ወደ ሀገር የገባው አዲሱ የምዕራባውያን የባህል ተጽዕኖ ያስከተለው የፖለቲካ እና ማኅበራዊ አስተሳሰብ ልዕልናና በተለይ የማርክስና ኤንግልስ የፖለቲካ ፍልስፍና “ተማሩ” የሚባሉት ወገኖች የተረዱበት መንገድና አስተምህሮው የሀገሪቱን ዜጎች በታሪኳ አይታው የማታውቀውን አስተሳሰብ በባዕድና ኢሰብዓዊ በሆነ መልኩ ቀይሮታል። ሕዝቧ ከጊዜ ወዲህ “ኋላቀር” ቢባልም የተገዥነትና ለጥቅም ብሎ ነጻነቱን አሳልፎ ለማንም እንደማይሠጥ ጠላቶቹም ይመሰክሩለታል። ስለሆነም ኢትዮጵያን ዓለም የሚያወቃት በበጎ ባህሏና ታሪኳ ነበር። ነገር ግን ለልማት የጎደለውን ሞልታ ልተጠቀምበት አልቻለችም። በተለይ “ተማርኩ” የሚሉትን ወገኖች ክፋኛ ክላይ በተጠቀሰው የውጭ አስተሳሰብ ተጠቅተው ተምረው ሀገር በማልማትና በመመካከር፣ በመተባበር ፈንታ፣ ፀረ ኦብዮተኛ፣ በራዥ፣ ከላሽ፣ አድጋሪ፣ ተራማጅ፣ ጠባብ፣ ንግድ፣ ንግድ፣ ንግድ፣ እየተባባሉ በወገን ላይ ጨካኝነትን፣ በቀልንና አረመኔነትን አዋርጧቸው አልፏል፤ ሀገርንና ሕዝብን በየትኛውም መለኪያ እንደጎዳ ለመረዳት አያዳግትም።

ስለሆነም ጥናቱ የደርግን ሥርዓት ከማየቱ ጎን ለጎን የዘመኑ ርዕዮተ ዓለም በወቅቱ የኢትዮጵያ ጉዳይ ያገባናል የሚሉ ሁሉ ያለ ልማዷ፣ ባህሏና ታሪኳ የተቀበሉት የተዛባ ትርክትና አስተሳሰብ ላለበረላገ መስዋዕትነትና መጠፋፋት ዋነኛው ምክንያት እንደሆነ ለመረዳት አያዳግትም።

የነበረው አጠቃላይ ሁኔታ ሀገርን ወደ እድገት ጎዳና ለማምጣት የተደረገውን መስዋዕትነትና መልካም አጋጣሚ ትጋት በተቃራኒው እንዲሄድ አድርጎታል። ካነሳሱም ብስለት እና አስተዋይነት ይጎደለው እንደነበር እንረዳለን። ለምሳሌ፤ ሁሉም የኦብዮቱ መሪዎች ተመሳሳይ የፖለቲካ ርዕዮተ ዓለም አራማጆች ሆነው ሲጠላለፉ እንጂ ችግራቸውን ሲፈቱ አልታዩም ሀገራቸውን ሲያስቀድሙ አልተስተዋሉም። ኢትዮጵያን ዘንግተው ከአንድነታቸው ይልቅ ልዩነቶቹና የስልጣን ጥመኝነትና ግላኝነት ላይ ይሠሩ እንደነበር መታዘብ ይቻላል። በሀገራችን ታሪክ ብዙ የእርስ በርስ ጦርነቶች ነበሩ። ኦብዮቱን ተከትሎ የመጣው ምስቅልቅል ግን የተለየ እንደነበር መታዘብ ይቻላል። የተቀዳ ከመሆኑ አንጻር አደጋውም የከፋ ሆኖ ተካሄዷል። ከዚህ የታሪክ አጋጣሚ መማር እንደሚያስፈልግ የአጥኝው ጽኑ እምነት ሲሆን፣ በስፋትም ሊጠና ይገባዋል። በጥናቱ ውስንነት የተነሣ ሌሎች ጉዳዮችን በጥልቀት ለማየት አልተቻለም። ሆኖም የሕዝቡን የዕውቀት ምንጭነትና ሁለንተናዊ ልዕልና በጥናት ትውልዱ ሊማርበት ይገባ ዘንድ በትንሹም ቢሆን ጥናቱ አሳሳችና አመለካኝ ሊሆን ይችላል። ባጭሩ ታሪክ፣ ባህልና ማንነትን መፈተሽ፣ ማወቅ ሀገርና ሕዝብን እንደሚጠቅም መረዳቱ መልካም ሳይሆን አይቀርም።

References

- Aklilu Habtie.(2017).‘*The History of Emperor Haile Silasie I University: The Establishment of Higher Learning Institutions and Expansion*’. Taiwan Printing Press (Original document in Amharic).
- Assefa Alemu.(2009). “Analysis of Heroic recitals (*fukkera*) of North Gondar with special focus on Tegede and Armaciho woredas” MA Thesis AAU, Department of Foreign languages and Literature
- Atnafu Abate. (1967). ‘Letter Written to the Whole Provinces of the Country Number A/D/32/111254/1/154/80 Date 3/6/75 (Original document in Amharic).
- Bahru Zewde. (2014).*The Quest for Socialist Etopia: Ethiopian Student Movement c.160-1974*, Addis Ababa University Press,pp.60-66 and 249-280;
- Basic Education Campaign .(1973AM). Evaluation of the Status of Basic Education for an Entire Campaign Fifth Round Report, Gondar, page.1-6 (Original document in Amharic).
- Birhanu Asress .(2005 AM). Who was the Protagonist to tell?, the December Riot and its Consequence. Addis Ababa University Press (Original document in Amharic).
- Birhanu Dinke .(2010 AM). ‘*The Fire Invention* (Original document in Amharic).
- Biruk Alemneh .(2010 AM). ‘*The Ethiopian philosophy: about Zärayakob and Wäldähiwot Narrative Analysis*. (Original document in Amharic).
- Dereje Tizazu.(2006AM).‘*Pawlos noño biography 1934-1992*, Artistic publishing enterprise. (Original document in Amharic).
- Ebrahim Damtew. (2018).”History through oral poetry: Peasant Responses to Land Reform and Land Redistribution in Gondar province, 1975-1982”, *Northeast African Studies*, VI.18,Nos.1-2.
- Ethiopia First .(1969AM). ‘*Report on Gondar Province Revolutionary Agitation and Its Consequences*, Gondar Printing Press. (Original document in Amharic).
- Fasikaw Sidelil .(2014AM). The sword Generation. Eclipse publisher. (Original document in Amharic).
- Feinberg,L.(1967). *Introduction to satire*.Iowa State, University Press.
- Fekede Azeze .(2004AM). Culture and development in Ethiopia papers presented in the discussion by Shiferaw Bekele (ed.) *Forum for Social Studies*. (Original document in Amharic).
- Fekede Azeze(1993) ‘*Oral art*” Ethiopian languages and literature journal’. (Original document in Amharic).
- Fekre Sellase Wogderess. (2006 AM). *We and the revolution*. Tsehay publishing . Addis Ababa. (Original document in Amharic).
- Fentahun Engida .(2006AM). *Historical Records from Early times to the Present* (Original document in Amharic).
- Feqade Azeze.(2006). *Ethiopia the Challenge of Democracy from below* .*Forum for Social Studies*

in Bahru Zewde and Pausewang, Siegfried (ed.) "Oral Literature Depicting the man, His Regime, officials and proclamations". Addis Ababa. *Forum for Social Studies, Press*. Feseha Desta. (2008 AM). *The Revolution and my Memories*. Tsehai Publishing. Addis Ababa. (Original document in Amharic).

Gebru Tareke. (2016). *The Ethiopian Revolution: war in the Horn of Africa*. Addis Ababa